

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08.11.2012 r. o godzinie 17:30 urządzenie rejestrujące przy ul. (...) w J. zarejestrowało przejazd pojazdu marki F. o numerze rejestracyjnym (...) przez skrzyżowanie podczas wyświetlania czerwonego sygnału świetlnego. Pojazd ten prowadzony był przez nieznanego kierowcę, był zaś zarejestrowany na obwinionego O. G..

dowód: raport nr SM 404. (...).2012 k. 5.

W dniu 10.01.2013 r. obwiniony O. G. otrzymał wezwanie od Straży Miejskiej w J. do wskazania, czy to on wówczas kierował tym pojazdem, czy też powierzył go do kierowania innej osobie z prośbą o wskazanie w takim wypadku danych tej osoby. O. G. na to wezwanie nie odpowiedział, nie wypełnił również przesłanego mu oświadczenia. W piśmie z dnia 21.01.2013 r. obwiniony zwrócił się do Straży Miejskiej w J. z zapytaniem dotyczącym m.in. wskazania podstawy prawnej do wykorzystywania urządzenia rejestrującego do wskazanych wyżej czynności oraz stosunku prawnego Straży Miejskiej w J. do korzystania z takiego urządzenia. W piśmie z dnia 24.01.2013 r. wymieniony organ ponaglił obwinionego o odesłanie oświadczenia, uprzednio mu doręczonego i poinformował go, że nie odesłanie druku w określonym terminie skutkować będzie skierowaniem sprawy do Sądu, a nadto, iż pismo z dnia 21.01.2013 r. zostało przekazane do Miejskiego Zarządu Dróg i Mostów w J.. W piśmie z dnia 06.02.2013 r. wymieniona instytucja poinformowała obwinionego m.in., iż stosunek prawny Straży Miejskiej do korzystania z urządzenia rejestrującego wynika z ustawy o strażach gminnych. W dniu 16.09.2013 r. Straż Miejska w J. ponownie skierowała do obwinionego wezwanie dotyczące wskazania osoby kierującej pojazdem w dniu 08.11.2012r. o godzinie 17:30, przesłała też druk oświadczenia do wypełnienia. Wezwanie to pozostało bez odpowiedzi.

dowód: wyjaśnienia obwinionego O. G. k. 31,

notatka urzędowa k. 3,

wezwanie z dnia 16.09.2013 r. k. 4,

oświadczenie do wypełnienia z dnia 16.09.2013 r. k. 6,

pismo z dnia 24.01.2013 r. k. 8,

pismo z dnia 21.01.2013 r. k. 9.

pismo z dnia 06.02.2013 r. k. 10,

zwrotne poświadczenie odbioru k. 15,

zwrotne poświadczenie odbioru k. 16.

O. G. ma 55 lat, jest rozwiedziony, jest rencistą, prowadzi działalność gospodarczą, uzyskując miesięczny dochód w wysokości około 2.800 złotych, posiada dom o powierzchni 400 m², samochód marki F. (...) rok produkcji 2003 r., nie posiada oszczędności. Nie był on dotychczas karany.

dowód: wyjaśnienia obwinionego O. G. k. 31,

dane o karalności k. 17.

Obwiniony O. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż wprawdzie nie wskazał komu powierzył do kierowania pojazdem, jednak przyczyną tego było, iż Straż Miejska w J. nie była uprawniona do żądania

takich informacji, zwrócił się do wskazanego organu jedynie o wyjaśnienie „w jaki sposób pomiar się odbywa i w którym miejscu”, zapytanie to zostało następnie przekazane do Zarządu Dróg i M. w J.. Nie posiadał też wiedzy, kto prowadził wówczas pojazd, gdyż samochód ten użytkowali członkowie rodziny: siostra, brat i znajomi. Dodał, iż „gdyby ktoś spowodował wypadek, to zadałby sobie trud i ustalił kto kierował”, nadto była to „prawnie rzecz drobna”.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnieniom obwinionego Sąd dał wiarę w zakresie w jakim podał, iż nie wskazał Straży Miejskiej w J. danych osoby kierującej pojazdem marki F. o numerze rejestracyjnym (...) w dniu 08.11.2012 r. o godzinie 17:30. Jego wyjaśnienia w tej części korespondują z treścią notatki urzędowej z dnia 16.09.2013 r., sporządzonej przez funkcjonariusza Straży Miejskiej, z której wynika, iż O. G. nie udzielił takiej informacji oraz niewypełnionym drukiem oświadczenia z dnia 16.09.2013 r., które zostało mu przesłane, w celu wskazania kierującego pojazdem. Ponadto, jak wynika z akt sprawy, a w szczególności treści pisma Straży Miejskiej w J. z dnia 24.01.2013 r., obwiniony nie wypełnił druku oświadczenia przesłanego mu uprzednio wraz z wezwaniem doręczonym w dniu 10.01.2013r.

Za wiarygodne Sąd uznał także wyjaśnienia obwinionego co do faktu, iż zwrócił się do Straży Miejskiej w J. z zapytaniem dotyczącym sposobu i miejsca dokonywania pomiaru w J. na ul. (...) przez urządzenie rejestrujące, które to pismo w dalszej kolejności zostało przekazane do Miejskiego Zarządu Dróg i Mostów w J.. Okoliczność ta bowiem znajduje potwierdzenie w treści pisma obwinionego z dnia 21.01.2013 r., pisma Straży Miejskiej w J. z dnia 24.01.2013r. oraz pisma Miejskiego Zarządu Dróg i Mostów w J. z dnia 06.02.2013 r.

Za niewiarygodne natomiast Sąd uznał wyjaśnienia obwinionego w zakresie w jakim wskazał przyczyny nie podania danych osoby kierującej pojazdem. Obwiniony bowiem wyjaśniał, iż Straż Miejska nie była organem uprawnionym do żądania takich informacji. W ocenie Sądu, wyjaśnienia obwinionego stanowią przyjętą przez niego linię obrony. Wskazać bowiem należy, iż w dniu 10.01.2013 r. obwiniony otrzymał pierwsze wezwanie od Straży Miejskiej w J., dotyczące wskazania kierowcy pojazdu, kolejne wezwanie, wobec braku odpowiedzi, zostało do niego skierowane w dniu 16.09.2013 r., które także pozostało bez odzewu. W piśmie z dnia 24.01.2013 r. obwiniony został ponaglony przez Straż Miejską w J. o odesłanie wypełnionego druku oświadczenia z zagrożeniem, iż nie uczynienie zadość temu obowiązкови, skutkować będzie skierowaniem sprawy do Sądu, zaś w kolejnym piśmie z dnia 06.02.2013 r. Miejski Zarząd Dróg i Mostów w J. wskazał podstawę prawną do korzystania przez Straż Miejską w J. z urządzenia rejestrującego. W ocenie Sądu, powyższe okoliczności, wskazują na to, iż obwiniony zdawał sobie sprawę, iż Straż Miejska w J. działała zgodnie ze swoimi uprawnieniami, a obwiniony miał obowiązek udzielenia przedmiotowych informacji. Obwiniony tymczasem nie podjął trudu wyjaśnienia tych wątpliwości, wystosował jedynie do Straży Miejskiej jedno pismo w dniu 21.01.2013 r. dotyczące m.in. wskazania podstawy prawnej do wykorzystywania urządzenia rejestrującego oraz do korzystania przez Straż Miejską w J. ze wskazań takiego urządzenia. Nie podjął on też trudu wyjaśnienia okoliczności, który z członków jego rodziny czy znajomych w dniu 08.11.2012 r. o godz. 17:30 kierował zarejestrowanym na niego pojazdem, tłumaczył jedynie, iż była to „prawnie rzecz drobna”.

Bez wątplenia, obwiniony został wezwany do wskazania osoby kierującej jego samochodem. Pierwsze wezwanie zostało doręczone obwinionemu w dniu 10.01.2013 r. Wprawdzie w aktach sprawy brak jest tego wezwania, to jednak fakt jego doręczenia wynika ze zwrotnego poświadczenia odbioru (k.16), jak i z treści z treści pisma z dnia 21.01.2013 r., w którym obwiniony wskazuje, iż wezwanie to otrzymał w dniu 10.01.2013 r. Drugie wezwanie zaś zostało skierowane do obwinionego przez Straż Miejską w J. z w dniu 16.09.2013 r.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, gdyż zostały sporządzone we właściwej formie przez uprawnione osoby, nie były ponadto kwestionowane w toku postępowania. Sąd również nie dopatrywał się powodów by je podważyć.

Zgodnie z treścią art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest zobowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Niespełnienie tego obowiązku skutkuje odpowiedzialnością za wykroczenie z art. 96 § 3 k.w., który stanowi,

że karze grzywny podlega ten, kto wbrew obowiązкови nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Straż Miejska jest organem uprawnionym do żądania takich informacji. Uprawnienie to wynika z art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29.08.1997 o strażach gminnych, który stanowi, że do zadań straży należy w szczególności czuwanie nad porządkiem i kontrolą ruchu drogowego w zakresie określonym w przepisach o ruchu drogowym. Zgodnie zaś z treścią art. 129 b ust. 3 pkt 7 Prawa o ruchu drogowym w ramach wykonywania kontroli ruchu drogowego w zakresie, o którym mowa w ust. 2 (czyli wykonywania kontroli ruchu drogowego wobec kierującego naruszającego przepisy ruchu drogowego w przypadku ujawnienia i zarejestrowania czynu przy użyciu urządzenia rejestrującego), strażnicy miejscy są upoważnieni do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Biorąc pod uwagę, że strażom gminnym (miejskim) uprawnienia oskarżyciela przysługują tylko wówczas, gdy w zakresie swego działania, w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających, ujawniły wykroczenia i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie, uznać należy, iż Straż Miejska w J. jest uprawnionym oskarżycielem publicznym w sprawie o wykroczenie z art. 96 § 3 k.w., bowiem w zakresie swego działania, opisanym wyżej, ujawniła wykroczenie niewskazania, komu powierzono pojazd do kierowania i wystąpiła z wnioskiem o ukaranie (art. 17 § 3 k.p.o.w.).

Zachowanie sprawcze polega na niewskazaniu wbrew obowiązкови komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Może więc polegać na odmowie udzielenia odpowiedzi, jak i na zaniechaniu wskazania sprawcy. (...) oznacza bowiem zachowanie pozytywne (zob. komentarz do art. 96 k.w. w: Wykroczenia drogowe, komentarz, Stefański R.A., Lex 2011). Osoba wezwana może dokonać wskazania w dowolnej formie, gdyż przepis art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym nie przewiduje do tego żadnej szczególnej formy.

Biorąc pod uwagę zebrane dowody, Sąd ustalił, że O. G. został wezwany przez Straż Miejską w J. o wskazanie, komu powierzył do kierowania, należący do niego pojazd w dniu 08.11.2012 r. o godzinie 17:30. Mimo wezwania, nie udzielił temu organowi odpowiedzi. Wypełnił tym samym znamiona wykroczenia z art. 96 § 3 k.w.

Obwiniony działał świadomie. Odebrał wezwanie od Straży Miejskiej w J., wiedział więc jaki obowiązek na nim ciąży, lecz mimo to nie podjął żadnego działania, aby wskazać osobę, której powierzył swój samochód do kierowania lub wyjaśnić, z jakich powodów nie jest w stanie tego zrobić.

Z uwagi na powyższe, Sąd uznał obwinionego za winnego tego że w dniu 21.01.2013r. wbrew obowiązкови nie wskazał na żądanie uprawnionego organu tj. Straży Miejskiej w J. komu powierzył do użytkowania lub kierowania w dniu 08.11.2012 r. o godz. 17:30 na ul. (...) w J. samochód osobowy marki F. o numerze rejestracyjnym (...). Sąd zmienił opis przypisanego obwinionemu czynu, wskazując czas jego popełnienia jako dzień 21.01.2013 r. W tym bowiem dniu obwiniony kierując pismo do Straży Miejskiej w J., wykazał, że nie zamierza zrealizować żądania tego organu wskazania kierowcy pojazdu.

Spoleczna szkodliwość popełnionego przez obwinionego wykroczenia jest przeciętna. Obwiniony zlekceważył wezwania Straży Miejskiej w J., zakładając, iż nie była ona organem uprawnionym do żądania informacji. Pomimo, iż wysłał on do Straży Miejskiej pismo z dnia 21.01.2013 r. dotyczącym wyjaśnienia okoliczności związanych z urządzeniem rejestrującym, pomimo ponaglenia tego organu w piśmie z dnia 24.01.2013 r. oraz pomimo wskazania w piśmie z dnia 06.02.2013 r. przez Miejski Zarząd Dróg i Mostów w J. podstawy prawnej korzystania przez Straż Miejską z urządzenia rejestrującego, nie podjął próby wyjaśnienia sytuacji i poinformowania dlaczego nie może wskazać osoby, której powierzył do kierowania pojazd. Obwiniony zignorował żądanie uprawnionego organu, przyczyniając się do nie wykrycia sprawcy wykroczenia przejazdu przez skrzyżowanie podczas wyświetlania czerwonego sygnału świetlnego.

W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny za przypisane mu wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. w wysokości 500 złotych jest adekwatna do jego winy i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. Kara ta powinna spełniać swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, uzmysławiając obwinionemu naganność jego postępowania. Ustalając wysokość kary grzywny, Sąd nie mógł pominąć warunków osobistych i majątkowych obwinionego oraz jego

możliwości zarobkowych (art.33 § 2 k.w. i art. 24 § 3 k.w.). Obwiniony jest rencistą, prowadzi działalność gospodarczą, uzyskując dochód w wysokości około 2.800 złotych, jest właścicielem domu o powierzchni 400 m² i samochodu marki F. (...) rok produkcji 2003. Ma zatem możliwości zarobkowe. Tym samym konieczne było, by wymierzona mu kara stanowiła dla niego odpowiednią dolegliwość, tak by uzmysłowić mu naganność jego postępowania, a w ocenie Sądu jedynie kara w tej wysokości spełni wobec niego swoje cele. Zdaniem Sądu orzeczona wobec niego kara powinna również spełnić swoje cele w zakresie prewencji ogólnej, wskazując, że popełnienie wykroczenia musi pociągnąć za sobą odpowiednią odpłatę a przez to kształtować prawidłowe wzorce społeczne.

Zasadą w procesie jest ponoszenie kosztów postępowania, a wyjątkiem od zasady jest zwolnienie od tego obowiązku. Obwiniony ma możliwości zarobkowe, jest rencistą, prowadzi działalność gospodarczą, osiągając dochód w wysokości 2.800 złotych, posiada też majątek. Nie istnieją zatem przesłanki z art. 119 k.p.o.w. w zw. z art. 624 k.p.k., przemawiające za zwolnieniem go w całości lub w części od tychże kosztów. Z tych też względów, na podstawie art. 118 § 1 k.p.o.w. w zw. z § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądzono od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania, zaś na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzono mu opłatę w wysokości 50 złotych.